

C/2024/5618

30.9.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 5 czerwca 2024 r. w sprawie T-134/21, Malacalza Investimenti Srl i Vittorio Malacalza/EBC, wniesione w dniu 14 sierpnia 2024 r. przez Malacalza Investimenti Srl i Vittoria Malacalze

(Sprawa C-557/24 P)

(C/2024/5618)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Malacalza Investimenti Srl, Vittorio Malacalza (przedstawiciele: S. Carbone, A. D'Angelo i L. Boggio, avvocati)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny, Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 5 czerwca 2024 r., wydanego ze skutkiem dla stron w sprawie T 134/21;
- ze względu na to, że Sąd „nie zbadał dalszych przesłanek, które są łącznie niezbędne do ustalenia odpowiedzialności pozaumownej”, przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania na podstawie art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości, aby zgodnie z zasadami ustanowionymi przez Trybunał Sprawiedliwości, uwzględnił żądania przedstawione w skardze wniesionej do Sądu w dniu 3 marca 2021 r. i nakazał EBC naprawienie szkody w rozumieniu art. 340 akapit trzeci TFUE żadanego przez wnoszących odwołanie od EBC; tj. zasądzenia na rzecz Malacalza Investimenti Srl kwoty 870 526 670 EUR lub innej wyższej bądź niższej kwoty, którą Sąd uzna za słuszną, oraz zasądzenia na rzecz Vittoria Malacalzy kwoty 4 546 022 EUR lub innej wyższej bądź niższej kwoty, którą Sąd uzna za słuszną;
ewentualnie, w odniesieniu do żądania odesłania
- uwzględnienie żądań przedstawionych w skardze wniesionej do Sądu w dniu 3 marca 2021 r. i nakazanie EBC naprawienia szkody w rozumieniu art. 340 akapit trzeci TFUE żadanego przez wnoszących odwołanie od EBC, a mianowicie zasądzenie tych samych kwot na rzecz wnoszących odwołanie, po uprzednim uwzględnieniu wniosków dowodowych przedstawionych w ramach tej skargi oraz wniosków dowodowych i środków organizacji postępowania przedstawionych w pismach procesowych z dnia 29 września 2021 r. i 20 grudnia 2021 r.;
- obciążenie EBC i Unii Europejskiej, jako interwenienta, kosztami poniesionymi przez obie strony wnoszące odwołanie w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu skarżący podnieśli siedem zarzutów dotyczących szeregu naruszeń zasad i norm prawa Unii Europejskiej oraz niektórych norm transponujących je do włoskiego prawa krajowego, a także innych przepisów tego porządku prawnego, które mają zastosowanie również do funkcji nadzorczej EBC. EBC – również poprzez niedopełnienie obowiązku poinformowania akcjonariuszy lub opinii publicznej przez kierownictwo Banca Carige lub zlecenia tego poinformowania – przyczynił się w rzeczywistości do stworzenia obrazu sytuacji i perspektyw tego banku, w oparciu o który akcjonariusze zainwestowali znaczne środki w zakup akcji Carige oraz w subskrypcję i wpłatę podwyższeń kapitału, przy czym zawiódł to zaufanie w wyniku różnych działań i sprzecznych decyzji przyjmując nieuzasadnione, nieproporcjonalne i w inny sposób niezgodne z prawem środki w ramach ogólnego bezprawnego i szkodliwego zachowania. Odwołanie odnosi się między innymi do: (i) zaufania pokładanego w sytuacji Carige, które było decydujące dla realizacji podwyższenia kapitału w 2014 i 2015 r.; (ii) późniejszego zawiedzenia tego zaufania przez zachowanie i środki EBC (między innymi poprzez przedwczesne środki interwencyjne); (iii) bezprawności tych środków i bezprawności zachowania jako całości, którego są one częścią; (iv) zaufania, które zostało wzbudzone w związku z sytuacją Carige i które było decydujące dla podwyższenia kapitału w 2017 r.; (v) późniejszego zawiedzenia tego zaufania przez zachowanie i środki EBC żądające dalszych środków w odniesieniu do kapitału banku; (vi) bezprawności tych środków (m.in. oddanie banku pod zarząd tymczasowy w 2019 r. poprzez wyznaczenie tymczasowych administratorów, którzy nie byli wolni od konfliktu interesów, a także poprzez zezwolenie na podwyższenie kapitału z wyłączeniem praw opcji, które zostało uzależnione od zarządu tymczasowego) oraz bezprawność całego zachowania, którego były one częścią; (vii) bezprawnego ograniczenia i ingerencji w zarządzanie bankiem, które wbrew przepisom prawa spółek i zwykłej kulturze dialogu kolegialnego organu zarządzającego sprzyjały autokratycznemu zarządzaniu ze strony dyrektorów w celu zapewnienia wdrożenia bezprawnie zarządzanych środków,

uniemożliwiając w ten sposób reakcję na bezprawne i szkodliwe praktyki zarządcze oraz stwarzając podatność banku na zagrożenia.

Po pierwsze, wnoszący odwołanie kwestionują orzeczenie Sądu z uwagi na to, że nie uznał on, wbrew utrwalonym zasadom orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, że niektóre z naruszeń zarzucanych EBC dotyczą wystarczająco kwalifikowanych norm prawnych, zawężając w ten sposób szkodę jedynie do niektórych czynów opisanych jako niezgodne z prawem i bezzasadnie czyniąc roszczenia odszkodowawcze fragmentarycznymi. Ponadto wnoszący odwołanie formułują siedem zarzutów i opierają je na błędach popełnionych przez Sąd w zakresie stosowania zasad prawa własności, proporcjonalności, dobrej administracji, równości, bezstronności, równego traktowania, przejrzystości, dobrej wiary i uzasadnionych oczekiwań, powołując się w szczególności na art. 17, 20 i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 5 ust. 4 traktatu UE, a także szereg przepisów wtórnego prawa UE oraz włoskiego prawa bankowego i prawa spółek, których EBC nie przestrzegali.
